

Práce se zabývá nejprve charakteristikou klasické francouzské tragédie 17. století a soudobé dramatické tvorby. Nastiňuje historický vývoj vedoucí k formování specifických rysů a pravidel charakteristických pro francouzský divadelní klasicismus. Výskyt a užití těchto prvků je následně potvrzen rozborem vybraných děl J. Racina, který je hlavním představitelem klasické francouzské tragédie. V práci je demonstrováno, jak se při uplatnění estetických předpisů otevírá prostor pro básnickou originalitu Racina, mj. prostřednictvím konfrontace odlišných pojetí tragického konfliktu a tragické postavy u tohoto autora a jeho generačního předchůdce Pierre Corneille.